

Vechi germanisme în Balcani și în alte părți ale Europei

Vechi germanisme – adică, în principal, preluări din idiomuri vechi germanice în unele non-germanice (pe parcursul perioadei dintre, aproximativ, sec. II î.Hr. și sec. VII d.Hr.) – au fost detectate și discutate peste tot în Europa, din Spania în Rusia și din Finlanda în Italia. Totuși, din rațiuni diverse și din cauza unor partizanate academice și non-academice, numărul și importanța acelor elemente au fost diminuate, sau chiar cu totul negate de către unele școli filologice, sau de către unii savanți cu autoritate. Autorul de față – în primul rând ca specialist în studii germanice și în al doilea rând ca lingvist român – a colectat, analizat și publicat suficient material care demonstrează (1) că deja tradiționala idee conform căreia româna nu conține vechi germanisme este cu totul greșită și (2) că elementele vechi germanice păstrate în limbi sud-est europene – româna, albaneza și greaca, ca și limbile sud-slave – merită să fie comparate cu rude etimologice ale lor, care au fost atestate în limbi non-germanice din practic toate părțile Europei.